

РЕШЕНИЕ

№ 16480

гр. София, 14.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав, в
публично заседание на 08.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разглежда дело номер **1746** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на „Автофар сервиз“ ЕООД, чрез адв. Я., срещу заповед № СОА25-РД40-7 от 27.01.2025г. на кмета на СО, с която се отчуждава ПИ с проектен идентификатор 68134.4356.961 (незастроен), с площ от 32 кв.м., представляващ реална част от ПИ с идентификатор 68134.4356.544, попадащ в улична регулация и в обхвата на обект „Отклонение от първа метролиния от метростанция „Л.“ (МС-2) до околоръстен път по [улица]с две метростанции“, район Л. – публична общинска собственост, съгласно влязъл в сила ПУП – ИПУР и специализиран план по реда на чл.111 във връзка с чл. 189 от ЗУТ, одобрен с решение № 539 по Протокол № 79 от 29.06.2023г. на СОС. Със заповедта е определено обезщетение в размер на 10 697,28 лв. за собственика.

Жалбоподателят твърди, че административният орган не е изпълнил задължението си да определи дължимото обезщетение на собственика, като определеното в заповедта не е равностойно на имота. Поради това оценката е значително занижена. Поради това се иска от съда да се замени отчуждавания имот с друг със сходни характеристики – общинска собственост, намиращ се в съседство, или алтернативно – да се измени определеното със заповедта обезщетение, като се увеличи същото в съответствие с чл. 21-23 от ЗОБС и се допълни със стойността на подобренията. Претендират се разноси по списък.

Ответникът - кмета на СО, редовно уведомен, в становище от 19.02.2025г. моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна, тъй като оценката на отчуждавания имот е определена в съответствие с трайното предназначение на имота по предходен ПУП. Процесната заповед като издадена от компетентен орган в кръга на неговите правомощия се явява законосъобразна.

Спазена е предвидената в закона процедура. Обезщетението за отчуждаване е определено от лицензиран оценител и е равностойно с изключение на аналога, който представлява апорт на недвижими имот. В осз се представя още една сделка, която ответникът моли да бъде включена в оценката. Относно подобренията счита, че липсват строителни книжа относно законното им изграждане, които да установят кога, от кого и на каква стойност са. Претендира юрисконсулско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на пълномощника на жалбоподателя. Подробни съображения развива в писмени бележки по съществото на спора. СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА не изпраща представител, който да даде заключение по основателността на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.- град, след като прецени доводите на страните и събраните по делото и обсъди писмените доказателства по см. на чл.235 ГПК във вр.чл.144 АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят се легитимира като собственик на ПИ с идентификатор 68134.4356.544 с площ от 2399 кв.м., с трайно предназначение на територията: урбанизирана, и начин на трайно ползване: за друг вид застрояване, находящ се в [населено място], район Л., с номер по предходен план 2477, кв.23а, парцел V - 1180, местност „Л.-2“ съгласно апорт в чл.9 от учредителен акт на дружеството от 01.11.2011г., вписан по партидата на дружеството в търговския регистър. Имотът попада в [улица].т.2г по действащия регулационен план съгласно комбинирана скица на л. 94. Видно от удостоверение на л. 92-93, действащият регулационен план за имота е одобрен с решение №413 по протокол № 21 от 19.07.2012г. на СОС и ПУП- ИПР, одобрен с решение №539 по протокол № 79 от 29.06.2023г. на СОС.

Обявление за уведомяване за започналата отчуждителна процедура е публикувано във в. „24 часа“, в. „Днес“ и „Труд“ на 20.12.2024г., както и е залепено на информационното табло на СО съгласно констативен протокол на л. 32 и в сградата на район „Л.“ съгласно протокол на л. 30. Видно от представената по делото експертна оценка на л. 48-56, възложена с писмо на кмета на СО № СОА24-ГР94-5296 от 09.10.2024г., имотът – предмет на отчуждаване, е включен в програма за придобиване, управление и разпореждане с общинска собственост на СО за 2024г., приета с решение № 341 по протокол № 15 от 11.07.2024г. на СОС. По ОУП от 2009г имотът – предмет на отчуждаване, попада в зона Смф – смесена многофункционална зона с предназначение – за комплексните центрове по главните градски булеварди. Съгласно ПУП – ИПУР и специализиран план по реда на чл.111 във връзка с чл. 189 от ЗУТ, одобрени с решение №539 по протокол № 79 от 29.06.2023г. на СОС и действащ регулационен план, одобрен с решение №413 по протокол № 21 от 19.07.2012г. на СОС, имотът – предмет на отчуждаване, попада в [улица] - о.т.347в. Съгласно стар план за регулация, одобрен с решение № 59 по протокол №24 от 30.03.2001г. на СОС, имотът попада в УПИ V-1180 за КОО и в част от УПИ IV- общ. Съгласно стар ПУП – ЧИРП, одобрен със заповед № 358 от 31.07.1975г. на гл. архитект на С., отреждането на имота е за [улица].т.344. Съгласно стар ПУП, одобрен със заповед № 253 от 21.06.1971г. на председателя на ИК на СГНС, имотът попада в [улица] и терен за метро съгласно заповед № 401 от 05.10.1978г. на началник управление – главен архитект на СО. Оценителят в административното производство е извършил оглед на имота и е установил, че частта от него – обект на отчуждаване, е незастроена, като в нея попада ограда от оградни пана от метална мрежа с дължина 15,50м и височина 2м и плъзгаща се оградна врата. Имотът попада в IV-та ценова зона като данъчната му оценка съгласно удостоверение на л. 88 е 100997,00лв. или 42,10лв. за 1 кв.м. Въз основа на представени от Агенцията по вписванията повече от 5000 сделки, са избрани 18 бр. актове на вписани сделки с имоти в периода 09.10.2023г. – 09.10.2024г., като експертът е селектирал 10 от тях, които отговарят на основните критерии по ЗОБС за аналог. Поради това е определил оценката

по чл.22, ал.5 от ЗОБС въз основа на осреднена цена на 1 кв.м. от 334,29лв. или 10 697,28лв. за отчуждаваните 32 кв.м., което е по-високо от данъчната оценка на имота. Подобренията са оценени отделно на обща стойност от 2640лв.

С оспорената в настоящото производство ЗАПОВЕД № СОА25-РД40-7 от 27.01.2025г. кметът на Столична община, на основание чл. 25, ал. 2 във връзка с чл. 21, ал.1 и чл. 25, ал. 1 от Закона за общинската собственост, е наредил отчуждаването на ПИ с проектен идентификатор 68134.4356.961 незастроен, с площ от 32 кв.м. съгласно скица – проект за изменение на КKKP, представляващ реална част от ПИ с идентификатор 68134.4356.544, във връзка с реализацията на улична регулация и на обект „Отклонение от първа метролиния от метростанция „Л.“ (МС-2) до околоръстен път по [улица]с две метростанции“, район Л. – публична общинска собственост, съгласно влязъл в сила ПУП – ИПУР и специализиран план по реда на чл.111 във връзка с чл. 189 от ЗУТ, одобрен с решение № 539 по Протокол № 79 от 29.06.2023г. на СОС. Издателят на заповедта, въз основа на изготвена в административното производство оценка на имота, възложена на 09.10.2024г., е определил парично обезщетение в размер на 10 697,28лв. без стойността на подобренията. Заповедта е съобщена на жалбоподателя - на 12.02.2025г. Жалбата срещу нея е подадена съответно на 17.02.2025г.

По делото е приложено решение №539 по протокол № 79 от 29.06.2023г. на СОС, с което е одобрен специализиран план по реда на чл.111 във връзка с чл. 189 от ЗУТ, и изменение на ПУР; решение №413 по протокол № 21 от 19.07.2012г. на СОС, с което се одобрява ПУП - ПУР и ПР за имота – предмет на отчуждаване. Представени са и решение № 59 по протокол № 24 от 30.03.2001г. на СОС, заповед № 358 от 31.07.1975г. на гл. архитект на С. и заповед № 253 от 21.06.1971г. на председателя на ИК на СГНС. Жалбоподателят е представил технически проект и конструктивно становище за прозирна ограда с височина 1,8м с плъзгащ се портал, изпълнена от мрежи от заварена тел, опъната между метални колони, стъпили върху монолитни бетонови фундаменти, вкопани под нивото на терена. Представен е още технически проект и разрешение за поставяне № 7 от 20.04.2007г. за 3 бр. пилони със знамена с височина 6м и 2 бр. информационни табели 70/450 см. Ответникът е представил нотариален акт №12 от 29.07.2024г., като счита, че имотът по т.2.2 от този акт е годен аналог, който следва да бъде включен в оценката.

По делото е изслушано експертно заключение на вещо лице, според което първият ПУП за имота е от 1971г. и с него имот с проектен идентификатор 68134.4356.961 попада в [улица] на м. „М. предградие II микрорайон“. Същото е предназначението на имота и по регулационния план от 1975г. Съгласно ПУП от 2001г., ИПРЗ от 2005г. и ИПР от 2010г. ПИ с проектен идентификатор 68134.4356.961 попада в част от УПИ V-1180 за КОО, кв.23а, м. „ж.к.Л. – 2мр“. С действащия ПУП от 2012г. ПИ с проектен идентификатор 68134.4356.961 попада в улична регулация между о.т.2г - о.т. 347в. Със специализирания план и ИПР, одобрени с решение № 539 по протокол № 79 от 29.06.2023г. на СОС предназначението на ПИ е същото. Съгласно ОУП ПИ с проектен идентификатор 68134.4356.961 попада в зона Смф. Доколкото имотът попада в IV-та ценова зона, вещото лице приема, че в този диапазон следва да се търсят пазарни аналози. Същите следва да са за урегулиран имот, попадащ в зона Смф, в част от УПИ по предходен план, каквото е предназначението на ПИ преди приемане на действащия ПУП. Вещото лице е анализирано сделките, представени от Службата по вписванията, вкл. тези, използвани при оценката, изготвена в административното производство. Вещото лице е установило, че аналог 1 от сделките, посочени в експертната оценка, касае учредителен акт на „ИП Пропъртис“ ЕООД, с който в капитала на дружеството е внесен като апортна вноска недвижим имот, чиято оценка е направена по методи, утвърдени от К. на независимите оценители в България, а не по пазарни цени. Освен това аналог 2 от сделките, посочени в експертната оценка, касае имот, който не е

съпоставим с оценявания, тъй като няма излаз на улица, около 60% от него е сервитутна зона на водопровод и канал, а с оглед отстоянията до съседна сграда и предвидено застрояване от север не може да се реализира плътността и Кинт за зоната. Поради това вещото лице е приело, че тези сделки следва да се изключат от оценката на отчуждавания имот. Въз основа на останалите общо 3 сделки за 7 имота е определило обезщетение за отчуждавания имот за 1 кв.м. в размер на 863,41 лв., а за 32 кв.м. – в размер на 27 629,01 лв. Като алтернативна е даден втори вариант, при който в оценката е включен имота по аналог от оценката, и обезщетението е в размер на 668,27 лв. за 1 кв.м. и 21 384,72 лв. за 32 кв.м. При огледа на имота вещото лице е установило, че в отчуждавания имот има подобрения: асфалтова настилка – 12 кв.м., бордюри – 3,5 л.м., ограда от мрежа и колове по границите на цялото УПИ V-1180 от кв. 23а, изградена съгласно РС № 145 от 02.11.2007г. на гл. арх. На р-н „Л.“, и пилони – 3 бр. Оценката на същите по пазарни цени след приспадане на процент овехтяване според вещото лице е 1832,91 лв. В осз вещото лице уточнява, че в частта от имота на жалбоподателя, която е предмет на отчуждаване, не могат да се реализират устройствените показатели, освен като цяло с останалата част от имота. Във връзка с представената от ответника сделка, вещото лице счита, че посоченият имот не е пазарен аналог, тъй като макар че попада в зона Смф, не е урегулиран. Относно подобренията уточнява, че е оценило тази част от оградата, която попада в отчуждавания имот, като са взети предвид само елементите, които не могат да се демонтират без да се разрушат.

При така установената фактическа обстановка, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.- град достига до следните правни изводи:

Жалбата е допустима – подадена е от надлежна страна и в предвидения от чл. 27, ал. 1 от ЗОБС 14-дневен преклузивен срок за обжалване от връчването на заповедта. Разгледана по същество, жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Административното производство се е развило по реда на Глава III от ЗОС. С издаването на оспорената заповед Кметът на Столична община е упражнил правомощието си по чл. 25, ал. 2 от ЗОС да издаде заповед за отчуждаване на недвижим имот във връзка с реализацията на обект – публична общинска собственост, а именно: „Отклонение от първа метростанция от метростанция „Л.“ (МС-2) до околоръстен път по [улица]с две метростанции“, съгласно влязъл в сила план за регулация, одобрен с решение №539 по протокол № 79 от 29.06.2023г. на СОС. По предходен регулационен план за имота – предмет на отчуждаване, същият попада в УПИ с отреждане за застрояване. Следователно е налице публичен интерес, който не може да бъде удовлетворен по друг начин с оглед нарастващите нужди от изграждане на още две метростанции. Обявлението за предстоящата процедура по принудително отчуждаване е публикувано в три централни ежедневника, както и е поставено на определено за целта място в сградата на района. В постановения административен акт- заповед № СОА25-РД40-7 от 27.01.2025г. е посочено основанието за отчуждаване, предназначението, видът, местонахождението на имота, неговия собственик, размера на обезщетението и датата, на която паричното обезщетение ще бъде внесено по сметка на съответната банка. Заповедта е издадена от компетентен орган в рамките на предоставените му със закона правомощия. Налице е и главната материално-правна предпоставка на закона, а именно: имотът на жалбоподателя е предвиден за изграждането и реализирането на обект публична общинска собственост на територията на Столична община – изграждане на две метростанции.

Съгласно чл. 21, ал. 1 от ЗОС имоти - собственост на физически или на юридически лица, могат да бъдат отчуждавани принудително за задоволяване на общински нужди, които не могат да бъдат задоволени по друг начин, въз основа на влязъл в сила подробен устройствен план, предвиждащ изграждането на обекти - публична общинска собственост след предварително и равностойно

парично или имотно обезщетение. С възлагателно писмо от 09.10.2024г. е възложено изготвянето на оценка по пазарни цени по реда и условията на чл.22, ал.5 и сл. от ЗОБС на подлежащия на отчуждаване имот на жалбоподателя на независим оценител. Оценителят е изготвил експертна оценка за определяне размера на равностойното парично обезщетение на процесния имот при спазване на чл. 22, ал.5 във връзка с §1 от ДР на ЗОБС. Оценката на имота, предмет на отчуждаването, е елемент от материалната законосъобразност на административния акт, тъй като обуславя фактическите основания, представляващи материално-правните предпоставки за издаването на административния акт в частта относно размера на обезщетението. Съгласно чл.22 ал.5 ЗОС размерът на равностойното парично обезщетение за имотите, предвидени за отчуждаване, се определя съобразно конкретното им предназначение, което са имали преди влизането в сила, съответно преди одобряването на ПУП по чл.21, ал.1 от Закона и въз основа на пазарните цени на имоти със сходни характеристики, намиращи се в близост до отчуждавания имот. Разпоредбата на §1 т.2 от ДР на ЗОС дефинира понятието „пазарни цени на имоти с подобни характеристики”, като осреднените цени от всички сделки с имоти, намиращи се в близост до отчуждавания имот, които имат еднакво конкретно или преобладаващо предназначение, притежават еднакъв характер на застрояване със същите или близки показатели на устройство и застрояване и/или установен начин на трайно ползване с отчуждавания имот, за: покупко-продажба, замяна, учредяване на вещни права или прехвърляне на собственост срещу задължение за строителство, ипотека, продажбите чрез търг от държавни и частни съдебни изпълнители, държавните институции и общините, както и други възмездни сделки между физически и/или юридически лица, по които поне една от страните е търговец, сключени в рамките на 12 месеца преди датата на възлагане на оценката и вписани в службата по вписванията по местонахождението на имота. Ако в рамките на 12 месеца преди датата на възлагане на оценката в службата по вписванията по местонахождението на имота са вписани повече от двадесет сделки, при определяне на пазарната цена се вземат предвид последните вписани двадесет сделки. Според §1, т.8 от ДР на ЗОС "Имоти с близки показатели на устройство и застрояване" са имотите с еднакъв характер на застрояване, при които разликата в максималната плътност на застрояване е не повече от 5 на сто.

При анализ на това определение и относимо към предмета на настоящото дело, релевантният период който трябва да се изследва е 09.10.2023г. – 09.10.2024г. Експертът в административното производство е намерил 5 сделки за 9 имота – аналози, сключени в този период и намиращи се в същата ценова зона в близост до отчуждавания имот със същото отреждане, по които едната страна е търговец. Сделките са възмездни и попадат в обхвата на § 1, т. 2 от ДР на ЗОБС. Според вещото лице тази по НА № 199/2023г. не е пазарен аналог, защото не отговаря на изискванията на §1, т.8 от ДР на ЗОС, тъй като няма същите показатели за застрояване. Съдът намира, че в случая става въпрос за предвиденото в ПУП застрояване, а не възможното реално такова. Действително част от имота попада в сервитут за водопровод и канал. Същевременно имотът е с площ от 2172 кв.м., като липсват доказателства за площта на сервитутната ивица, върху която не се разрешава застрояване. Поради това не се доказва дали и в каква степен тази част влияе на възможностите за застрояване в имота. В ПУП няма предвидено застрояване за имота, както няма и за частта от процесния имот, която е предмет на отчуждаване. Същата е в размер на 32 кв.м. и застрояването на такава площ също би било невъзможно с оглед нормативните изисквания за отстояния и лице към улица. Именно поради това сделката е подходяща като пазарен аналог и следва да участва в изчисляването на дължимото равностойно обезщетение. Съдът споделя

изводът на вещото лице, че от оценката следва да бъде изключена сделката за апортна вноска на недвижим имот в капитала на търговско дружество, вписана в Агенцията по вписванията под № 16, том 208 от 22.11.2023г. Оценката на този имот е по друг ред съгласно чл. 72, ал.2 от ТЗ и утвърдените от К. на независимите оценители методи. Апортът не е типична за пазара сделка. Цената на апортирания имот се определя от вещи лица - оценители, а не на принципа на свободното договаряне в съответния период. Методът на оценяване е различен от посочения в § 1, т.2 от ДР на ЗОС. В закона е заложен пазарен принцип за определяне на цената на отчуждавания имот, а това би могло да бъде постигнато само ако имотът бъде предложен за продажба на свободния пазар при свободно договаряне. Поради това тази сделка следва да бъде изключена като аналог при определяне на оценката. Относно представената от ответника сделка, имотът по т.2.2 от нотариалния акт попада в зона по ОУП, която допуска застрояване. Поради това, независимо, че не е урегулиран, същият е годин пазарен аналог предвид устройствената зона, в която се намира. При това положение размерът на дължимото обезщетение за отчуждавания имот следва да бъде определен съобразно вариант 2 от заключението на вещото лице по таблицата, представена в осз на 08.05.2025г. т.е. 558,18лв. на кв.м. или общо 17 861,89 лв.

Неоснователни са исканията на жалбоподателя за замяна на отчуждавания имот с равностоеен такъв – общинска собственост. Изборът на обезщетение е въпрос на целесъобразност и е в оперативната самостоятелност на административния орган да прецени какъв начин на обезщетение да избере. Освен това от регулирането на имота с ПУП през 2012г. до момента на издаване на процесната заповед жалбоподателят е имал възможност да поиска изменение на действащия ПУП, тъй като ясно е посочено какво е отреждането на плана за неговия имот. Същият е имал възможност да поиска и замяна на предвидената за отчуждаване част от имота си съгласно чл. 40, ал.3 от ЗОС със съответен имот-общинска собственост, като тогава съгласно чл. 21, ал.4 от ЗОС нямаше да се стигне до отчуждаване. В случая такова изменение в действащия регулационен план не е предприето, нито е иницирана процедура за замяна. Поради това отчуждаването на процесната част от имота на жалбоподателя не може да се приеме за незаконосъобразно, само защото не е извършена замяна с общински имот или част от такъв.

Относно подобренията съдът съобразява разпоредбите на чл.22, ал.13 и 14 от ЗОБС, според които след влизане в сила на подробния устройствен план законните строежи и другите подобрения, извършени от собственика на имота при условията и по реда на чл. 49 от Закона за устройство на територията, се заплащат с по-малката стойност от стойността на направените разходи и увеличената стойност на имота. Не се дължи обезщетение за незаконни строежи в поземления имот - предмет на отчуждаване. В случая вещото лице е оценило два вида подобрения: асфалтова настилка с бордюри и ограда с плъзгаща се врата, попадащи в частта от 32 кв.м. – предмет на отчуждаване. Видно от оценката в административната производство, асфалтовата настилка с бордюри не е съществувала към момента, в който е изготвена – 09.12.2024г. Останалата част – ограда с плъзгаща врата, е съществувала, и е оценена. Не е коментиран обаче факта, че положените настилки и бордюри, както и ограда, представляват строеж по смисъла на §5, т. 38 от ДР на ЗУТ, за който се изисква разрешение за строеж съгласно чл. 148, ал.1 от ЗУТ. Жалбоподателят е представил технически проект от 2007г. само за оградата, но не и за настилка. Поради това съдът приема, че настилка представлява незаконен

строеж, който не подлежи на обезщетяване. Относно оградата жалбоподателят не е представил цитираното от вещото лице разрешение за строеж от 2007г. Предвид обаче публично достъпното през интернет страницата на НАГ удостоверение за въвеждане в експлоатация № 50 от 03.04.2008г. на целия строеж, издадено след посоченото от вещо лице РС за оградата, съдът намира, че оградата е законно изградена преди тази дата. Тъй като имотът – предмет на отчуждаване, попада в УПИ V—1180 от кв. 23а още с ПУП от 2001г., то посочената ограда подлежи на обезщетяване. Съгласно заключението на вещото лице, стойността на вложените материали, които не могат да се демонтират без разрушаване, и на доставката и монтажа, е 855лв. след приспадане на съответния процент овехтяване. По този начин общата стойност на обезщетението за отчуждаване следва да бъде определено на 18716,89лв.

Изложеното дава основание на съда да приеме, че обжалваният акт е незаконосъобразен в частта относно определения размер на обезщетението за отчуждаване, като процесната заповед следва да бъде изменена чрез увеличаване на обезщетението от 10 697, 28лв. на 18 716,89лв. – за ПИ с проектен идентификатор 68134.4356.961.

Предвид изхода на делото на жалбоподателя се дължат разноски за заплатената държавна такса, възнаграждение на вещо лице и адвокатски хонорар. Основателно е възражението за неговата прекомерност предвид средната фактическата и правна сложност на делото. Поради това същият следва да бъде намален до 1200лв., но над минимума, предвиден в чл. 8, ал.3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Същевременно поради невнасяне на цялата дължима държавна такса в размер на 50лв., а само на 10лв., жалбоподателят следва да бъде осъден да до внесе дължимата държавна такса от 40лв.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 27 от ЗОБС, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.- град, II-ро отделение, 41 състав

Р Е Ш И :

ИЗМЕНЯ по жалбата на „Автофар сервис“ ЕООД заповед № СОА25-РД40-7 от 27.01.2025г. на кмета на СО, в частта, с която е определен размера на дължимото се обезщетение за отчуждаването на ПИ с проектен идентификатор 68134.4356.961 (незастроен), с площ от 32 кв.м., представляващ реална част от ПИ с идентификатор 68134.4356.544, попадащ в улична регулация и в обхвата на обект „Отклонение от първа метролиния от метростанция „Л.“ (МС-2) до околоръстен път по [улица]с две метростанции“, като **УВЕЛИЧАВА** размера на определеното обезщетение от 10 697, 28лв. на 18 716,89лв.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на „Автофар сервис“ ЕООД сумата от 2010 лв. разноски по делото.

ОСЪЖДА „Автофар сервис“ ЕООД да внесе по сметка на АССГ или в счетоводството на съда сумата от 40лв. държавна такса по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

СЪДИЯ: